

Gió bắc thổi ào ào cùng màn mưa phún lất phất làm cảnh vật khu rừng thêm lạnh giá. Những cành cây khẳng khiu cứ chốc chốc lại run lên bần bật.

Bên gốc cây, có một chú Thỏ vừa bước đi co ro vừa cố quấn tấm vải dệt bằng rong lên người cho đỡ rét.

Chợt tấm vải bị gió lật tung, bay vun vút qua các cành cây...
“Ồi... ời... tấm vải của tôi!” Chú Thỏ chạy đuổi theo, hoảng hốt kêu lên.

Cơn gió thổi mạnh làm
tấm vải rơi tròng trành trên
ao nước gần đó.

Thỏ vừa nhón chân xuống nước đã vội co lên, nó
cố khều tấm vải nhưng đưa chân không tới.

Vừa lúc ấy có một anh Nhím đi qua, Thỏ liền cất tiếng gọi:
“Anh Nhím ơi, tôi đánh rơi tấm vải khoác mất rồi!”
“Thế thì gay go đấy! Trời rét, lại không có áo khoác thì chịu
sao được!”

Nhím nhột que, khều lấy tấm vải, giữ nước rồi quần lên người Thỏ.

Nhưng Thỏ vẫn run lên, đôi tai dài quần tít lại.

Nhím sốt sáng nói:

“Phải may thành một chiếc áo thì mới giữ ấm được!”

Thỏ nghe vậy, cất giọng buồn rầu:

“Tôi đã hỏi rồi nhưng ở đây chẳng có ai may vá gì được!”

